

NOC NA BETLÉMSKÝCH PASTVINÁCH

Alice Bohuslavová

1. obraz: V BETLÉMĚ

Hudba. Mezitím, co vypravěč mluví, na scéně se sejdou děti: Rebeka, Miriam, Sára, Támar, Ráchel a Šimeon.

Vypravěč: Příběh, který teď uvidíte je vymyšlený, v Bibli takový nenajdete. Ale to neznamená, že se nemohl stát... Jsme v Betlémě před dvěma tisíci lety. V Izraelské zemi vládnou Římané. Židé je musejí poslouchat, platit jim daně, trpět na svém území jejich vojenské posádky. Těžce nesou, že jim vládnou pohané, a vzpomínají na staré zlaté časy izraelského království. Mnozí očekávají, že se něco stane. Že Bůh zasáhne a pošle Mesiáše, který je vysvobodí. Ale i když dospělí mají svá trápení, na ulicích Betléma si vesele hrají děti jako vy a je jich spousta, protože rodiny jsou početné... Jéje! Několik kamarádů se teď sešlo zrovna tady kousek od nás! O čem si asi povídají?

REBEKA: Představte si, zítra k nám přijedou naši příbuzní z Hebronu na to císařovo sčítání lidu. Víte přece, že je sčítání lidu - každý se musí nechat zapsat ve svém rodném městě. To bude zážitek! Přijede jich k nám dvanáct a já budu muset spát v posteli se svou mladší i starší sestrou. Starší chrápe, mladší kope, to teda bude noc!

MIRIAM: K nám přijeli už dnes. Mají to strašně daleko, až z Kány Galilejské, takže tu zůstanou aspoň na týden. Konečně se vidíme s bratranci a sestřenicemi, které jsme ještě neznali. Spíme všechny děti na seně a je to docela legrace.

SÁRA: K nám přijedou tety a strejdové až z druhé strany Jordánu! Stejně to je děs, takovýho putování kvůli nějakýmu sčítání! K čemu to tomu císařovi je?

ŠIMEON: Táta říkal, že to je kvůli tomu, aby císař věděl, kolik peněz mají vybrat výběrčí daní, aby nebyla ošizena císařská pokladna.

RÁCHEL: Nojo, Římani. To jsem zvědavá, kde budou všichni ti lidi spát. Hospody jsou prý už teď plné a domy asi taky. Aspoň u nás je narváno. Nemohl to ten císař nařídit v létě? Spali by všichni v pohodě venku.

TÁMAR: Prosím tě, máš rozum? Cestovat v tom největším vedru? To už by byla úplná hrůza.

JUDA */přiběhne/:*

Děcka! Skvělá věc! Zítra k nám má přijet spousta příbuzných na to sčítání lidu. Dům bude prskat ve švech. Tak mi strejda Išachar – víte který, že? Patří k těm pastýřům, co pasou stáda v kopcích u Betléma – nabídl mi, že můžu přenocovat u něho na pastvě. Pod širým nebem! Budu s ním hlídat ovce.

ŠIMEON: Jé, to bude dobrodružo! Nemohl bych jít s tebou?

Ostatní děti */jeden přes druhého/:* Já taky! Já taky! Zeptáme se doma!

JUDA: Tak já to strejdovi řeknu. Ale musíte se dobře oblíct a vzít s sebou teplý deky, v noci už je pořádná zima.

MIRIAM: To já nepůjdu. Brrr, třást se zimou pod širákem! Radši zůstanu s bratřenci a sestřenicemi na seně.

SÁRA: Já taky zůstanu doma. Maminka potřebuje, abych jí pomohla v kuchyni, když máme tolik hostů.

JUDA: Jak chcete. Kdo půjde, tak zítra ve stejnou dobu na tomto místě.

Děti odejdou ze scény. Hudba.

2. obraz: V BETLÉMĚ O DEN POZDĚJI

Na scéně se shromáždí REBEKA, TÁMAR, a JUDA. Pomalu přichází RÁCHEL.

REBEKA: Tak co, Ráchel, dovolili ti to vaši?

RÁCHEL: Dovolili. Nabalili mi dvě deky a pořádnou svačinu.

REBEKA: Skvělé. Počkáme ještě na Šimeona.

Přichází ŠIMEON s mladším bráchou Benjaminem.

ŠIMEON: Ahoj! Naši mě pustili, ale musím s sebou vzít bráchu. Strašně prosil, že chce jít taky. Doufám, že nebude v noci brečet, že se bojí.

BENJAMIN: Já se vůbec nebojím! A nebudu se bát ani kdyby přišel medvěd! David se taky nebál.

JUDA: To je pravda. David byl nejmladší dokonce z osmi bratrů, a jaký byl borec! Byli jste v sobotu v synagoze? Zrovna se četlo o Davidovi. Páni, ten kdyby žil v dnešní době, ten by těm Římanům dal! Jako Goliášovi! Mrskl by prakem a hned bychom měli od nich pokoj. Mě to už někdy tak štve! Proč pořád musíme poslouchat cizince a ještě k tomu pohany? Prý vůbec nevěří v jediného Boha, ale mají jich aspoň padesát. Jak se na to může Bůh dívat? Proč se nás nezastane?

ŠIMEON: Táta mi říkal, že se jednou má narodit Mesiáš a ten tady nastolí svoje království. A tam bude spravedlnost. Prý bude z Davidova rodu.

TÁMAR: Vážně? Bude jako David?

RÁCHEL: A jaký vlastně David byl?

BENJAMIN: Já vám to povím! David byl statečný! Pásl ovečky, chránil je před divou zvěří a pak udatně bojoval s nepřátelskými vojsky. A stal se izraelským králem!

ŠIMEON: To proto, že důvěřoval Bohu a hodně se modlil. Však některé jeho modlitby jsou zapsány v Bibli jako žalmy.

TÁMAR: Někteří lidé říkají, že Mesiáš přijde už brzo. Myslíš, že nás opravdu zbaví Římanů?

ŠIMEON: Asi ano.

RÁCHEL: Ale já znám jednoho Římana a ten je docela hodný. Dokonce nechal vystavět synagogu. Myslíte, že by mohl žít v Mesiášově království?

REBEKA: To tedy nevím, ale Rút – znáte Rút?

TÁMAR: To byla ta cizinka, myslím, že Moábka, co doprovázela svoji tchyni do Izraele, vlastně sem do Betléma, že?

REBEKA: Ano, Rút byla taky z pohanského národa a uvěřila v jediného Boha. Dozvěděla se o něm od své tchyně Noemi, která pocházela z Izraele. Obě ovdověly a Noemi se chtěla vrátit domů. Rút ji měla moc ráda, tak s ní přišla až sem, do Betléma. Tady se pak vdala za Boáze a dokonce se stala prababičkou krále Davida.

RÁCHEL: No to jsou věci! Bůh asi opravdu nedělá rozdíly mezi lidmi. Kdo v něho uvěří, toho přijme!

ŠIMEON: A víte, že ten Mesiáš – aspoň táta mi to říkal – má taky vyhlásit zajatým svobodu, potěšit všechny smutné a obvázat rány zkroušených srdcem nebo cosi takového?

JUDA: Taky jsem to slyšel. Ale děcka, už jsme vlastně všichni, tak jdem!
Strejda Išachar nás čeká!

/odcházejí, hudba/

3. obraz: NA PASTVĚ

Pastýři sedí kolem ohně a klimbají. Děti se chystají ke spaní, přikrývají se dekami, balí se do nich.

STREJDA IŠACHAR: Tak co, děcka, jak se vám líbí v noci pod širým nebem?

REBEKA: Je to nádhera, ty hvězdy tak svítí, jako by byly na dosah ruky.

RÁCHEL: Jako drahokamy...

ŠIMEON: Támhle tomu souhvězdí prý pastýři říkají Jehňátka.

TÁMAR: Já asi vůbec neusnu, budu se celou noc dívat na nebe.

JUDA: To možná neusneš strachem, ne?

TÁMAR: No dovol! Já se ani trochu nebojím.

JUDA: Ale támhle v tom křoví se něco hýbe. Opravdu!

TÁMAR: Kde, kde?
/rozhlíží se, Juda se chechtá/

IŠACHAR: Tak už se děcka uklidněte, já zajdu ještě obhlédnout stádo, jestli je všechno v pořádku, a než se vrátím, ať už spíte!
/odchází, děti už leží přikryté/

RÁCHEL: Teda, ještě že mi máma dala ty dvě deky. Brrr, za chvíli mi půjde pára od pusy.

REBEKA: Tak hrozné to snad nebude. Hele, myslíte, že to je pravda s tím Mesiášem, že už brzy přijde?

ŠIMEON: Nevím, ale jak se tak dívám na ty hvězdy, věřím, že Bohu opravdu nic není nemožné....

*Děti usínají, začínají chrupkat a oddechovat. Za chvíli se vrací Išachar, usedá k ohni a též podřimuje...
Najednou světlo, pastýři se proberou a uvidí anděla, leknou se, zaclánějí si oči,*

děti se začínají neklidně převalovat, ale vzbudí se jen malý Benjamin a vykukuje zpod deky.

ANDĚL: Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid.
Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.

HLAS NEBESKÝCH ZÁSTUPŮ: Sláva na výsostech Bohu, na zemi pokoj, lidem dobrá vůle.
Anděl i světlo zmizí.

IŠACHAR: Pojdme do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil. *Ijde k Judovi, trochu s ním zatřese!* Poslyš, musíme do Betléma, za hodinku jsme zpátky, máš zatím na starost ostatní děti. Pán vás ochrání a ovečky taky. */pastýři odejdou/*

BENJAMIN: Kluci, holky, vzbudte se, rychle!

JUDA: No vždyť nespíme, kdo by mohl spát při takovém světle?

REBEKA: Co to bylo? Co se stalo?

RACHEL: Snad sem nepadla nějaká hvězda?

BENJAMIN: Já..., já nevím, to..., to snad byl anděl! Já jsem ho viděl!

TÁMAR: To není možný!

ŠIMEON: Ale já jsem taky zaslechl zvláštní hlas! Říkal, že se v městě Davidově narodilo nějaké zvláštní miminko.

RACHEL: Mesiáš!

BENJAMIN: Ano, a že leží v jesličkách!

REBEKA: Mesiáš v krmítku pro dobytek? To snad ne!

TÁMAR: Hele, kam běží strejda Išachar? A ostatní pastýři taky!

JUDA: Jdou se podívat do Betléma na to děťátko. Išachar říkal, že nás Bůh ochrání. Mám na vás dávat pozor, prý se hned vrátí. Ale neříkal nic o tom, že tu musíme zůstat. Páni, já mám nápad! Pojdme je sledovat!

TÁMAR: To bychom mohli! Ale rychle, ať nám neutečou.

RÁCHEL: A ať nás nevidí!

REBEKA: */šeptá polohlasně/*: A neslyší!

ŠIMEON: To je teda opravdu dobrodružo!

/odcházejí za pastýři, hudba/

4. obraz: V BETLÉMĚ U JESLÍ

Pastýři obcházejí celé hlediště, děti se nenápadně plíží za nimi. Mezitím změna kulisy – Betlém, jesličky.

Pastýři přijdou k jeslím, kleknou si a klanějí se. Děti se mezitím schovají za křoví.

JUDA *lukazuje rukou!*: Podívejte, tam jsou ty jesle.

REBEKA: Jsou tam nějakí lidé.

BENJAMIN: A miminko!

TÁMAR: Zabalené v plenkách a položené do jeslí, přesně jak to řekl ten anděl.

RÁCHEL: Vypadají tak chudě...., co myslíte, není tomu miminku zima? Donesu mu jednu svoji deku.

JUDA: Páni, asi vidíme Mesiáše! Já mám takový úplně zvláštní pocit, jak bych to řekl...., něco jako svatou bázeň.

REBEKA: Strejdové asi taky, podívejte, klekají si na kolena a klanějí se.

BENJAMIN: To asi tomu děťátku.

ŠIMEON: Jestli je to opravdu Mesiáš, tak až vyrostete, bude králem....

RÁCHEL: Tak to bychom se mu měli poklonit taky.

REBEKA: Ano, to bychom měli.

TÁMAR: No jo, ale strejdové nás nesmí vidět.

JUDA: Tak se pomodlíme k Bohu a pokloníme se Mesiášovi aspoň z dálky.

VŠICHNI: Pane Bože, děkujeme ti, že smíme vidět to zvláštní miminko. Máme z toho velkou radost. Moc bychom si přáli být v jeho království, až vyrostete a vysvobodí nás. Amen. */ všichni se pokloní směrem k jeslím/*

Pastýři mezitím už odešli.

ŠIMEON: A teď rychle zpátky, než se strejdové vrátí!

JUDA: Vezmem to zkratkou.

VYPRAVĚČ: Myslíte, že se děti stihly vrátit dříve než pastýři? I kdyby ne, tu noc se určitě nikdo na nikoho nezlobil. Všichni ještě dlouho seděli u ohně a měli si o čem povídat. Hvězdy se třpytily jako drahokamy nad tichou krajinou, jen občas některá ovečka zabečela ze spaní. Děti ještě netušily, že narozením Ježíše Bůh připravil mnohem větší vysvobození než jen z moci Římanů. Ale nikdy na tuto noc nezapomněly. Zářila jako hvězda v jejich srdcích, protože tehdy se poprvé setkaly s Mesiášem, Bohem poslaným Spasitelem – Zachráncem.

*tip.: Jako ústřední melodie celého představení je vhodná píseň BÝT PASÁČKEM ze zpěvníku TO JE SUPR (Tim.2,2). Na závěr ji pak děti zazpívají.
Následuje pásmo koled a vánočních písní, jako např. Čas radosti, veselosti, Splnilo se písmo svaté, V tiché kraje, atd.*